

Datum van inontvangstneming : 28/04/2014

Zaak C-126/14

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

17 maart 2014

Verwijzende rechter:

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litouwen)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

18 februari 2014

Verzoekende partij (appellante):

Sveda UAB

Verwerende partij (geïntimeerde):

Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Belanghebbende derde:

Klaipėdos apskrities valstybinė mokesčių inspekcija

LIETUVOS VYRIAUSIASIS ADMINISTRACINIS TEISMAS

(administratief hooggerechtshof van Litouwen)

BESCHIKKING

Vilnius, 18 februari 2014

De kamer van het administratief hooggerechtshof van Litouwen [omissis] heeft in het kader van de schriftelijke behandeling de zaak onderzocht betreffende het hoger beroep dat de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid Sveda UAB heeft ingesteld tegen het vonnis van 26 september 2013 van de Vinių apygardos administracinis teismas (de regionale administratieve rechtbank te Vilnius) in de bestuursrechtelijke zaak betreffende een vordering tot nietigverklaring van een aantal beslissingen die is ingesteld door verzoekster Sveda UAB tegen verweerster, Valstybinė mokesčių inspekcijai prie Lietuvos

Respublikos finansų ministerijos (nationale belastinginspectie van het ministerie van Financiën van de Republiek Litouwen), waarbij Klaipėdos apskrities valstybinė mokesčių inspekcijai (nationale belastinginspectie van de regio Klaipėda) belanghebbende derde partij is.

Op basis van de volgende vaststellingen:

I.

- 1 De vennootschap Sveda UAB (hierna: „verzoekster”) heeft bij de regionale administratieve rechtbank te Vilnius een vordering ingesteld tot nietigverklaring van beslissing nr. 1333630 (7.20)-A-10-22 van 24 augustus 2012 van de nationale belastinginspectie van het ministerie van Financiën van de Republiek Litouwen, waarbij verzoeksters vraag om terugbetaling van een bepaald bedrag aan voorbelasting is afgewezen, en van beslissing nr. S-24 (7-212/2012) van 19 februari 2013 van Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (commissie belastingcontentieux van de regering van de Republiek Litouwen), die het fiscale geschil waartoe deze beslissing heeft geleid, heeft onderzocht.
- 2 De nationale belastinginspectie van het ministerie van Financiën van de Republiek Litouwen, verweerster, heeft geconcludeerd tot afwijzing van de vordering, die ongegrond is.

II.

- 3 Bij vonnis van 26 september 2013 [omissis] heeft de regionale administratieve rechtbank te Vilnius verzoeksters vordering ongegrond verklaard.

De rechtbank was onder meer van oordeel dat de weigering van terugbetaling van een bepaald bedrag aan voorbelasting gegrond was aangezien verzoekster niet gerechtigd was om de voorbelasting af te trekken.

III.

- 4 In hoger beroep [omissis] vraagt verzoekster dat het vonnis van 26 september 2013 van de regionale administratieve rechtbank te Vilnius wordt vernietigd en dat de beslissing van de commissie belastingcontentieux van de regering van de Republiek Litouwen en de beslissing van de nationale belastinginspectie van het ministerie van Financiën van de Republiek Litouwen nietig worden verklaard.

heeft de kamer de volgende beschikking gegeven:

[Or. 2] IV.

- 5 In casu rijst een vraag betreffende de uitlegging en de toepassing van het Unierecht en daarom is het noodzakelijk het Hof van Justitie van de Europese

Unie (hierna: „Hof van Justitie”) te verzoeken om een prejudiciële beslissing. [omissis]

- 6 Het te beslechten geding draait in wezen om beslissing nr. 1333630 (7.20)-A10-22 van 24 augustus 2012 (hierna: „beslissing”) van de nationale belastinginspectie van het ministerie van Financiën van de Republiek Litouwen (hierna: „verweerster” of „belastinginspectie”), waarbij Sveda’s verzoek van 27 juli 2012 tot terugbetaling van een bedrag van 29 570 LTL aan voorbelasting die was voldaan over de vervaardiging van investeringsgoederen is afgewezen. De belastinginspectie heeft, zakelijk weergegeven, terugbetaling geweigerd op grond dat de vennootschap geen recht op aftrek van deze voorbelasting had. Het geding betreft dus in wezen het recht van Sveda UAB op aftrek van de voorbelasting die is voldaan bij de vervaardiging of verwerving van deze investeringsgoederen.

Feiten en voorwerp van het geding

- 7 Vaststaat dat Sveda UAB [omissis] een rechtspersoon met een winstoogmerk is die, zoals aangegeven in haar statuten en in de openbare registers, actief is in het verschaffen van accommodatie, het verstrekken van maaltijden en dranken, de organisatie van congressen en handelsbeurzen, en in technische activiteiten en daarmee verwante adviesverlening.
- 8 In het relevante tijdvak heeft Sveda UAB geen belastbare inkomsten ontvangen en heeft verzoekster ook geen belastbare goederenleveringen en/of diensten verricht. De vennootschap houdt staande dat zij diverse voorbereidende activiteiten uitoefende, waaronder investeren in investeringsgoederen die verband hielden met haar toekomstige belastbare activiteit.
- 9 Op 2 maart 2012 heeft verzoekster met het nationaal subsidiefonds van het ministerie van Landbouw (hierna: „fonds”) overeenkomst nr. 2IM-KL-11-1-006496-PR001 voor steun in het kader van de maatregel „Investeren zonder winstoogmerk in bossen” van het Litouwse programma voor plattelandsontwikkeling 2007-13 (hierna: „subsidie-overeenkomst”) ondertekend. Ingevolge deze overeenkomst heeft verzoekster zich ertoe verbonden het project „Baltų mitologinis rekreacinis (pažintinis) takas” („Baltisch mytologisch recreatief ontdekkingspad” (hierna: „project”) uit te voeren, en moest het fonds ten hoogste 90 % van de uitvoeringskosten van het project terugbetalen (80 % was voor rekening van het Europees Landbouwfonds voor plattelandsontwikkeling en 20 % was ten laste van de begroting van de Republiek Litouwen). Verzoekster ging ermee akkoord, het saldo (10 %) van de uitvoeringskosten voor haar rekening te nemen.
- 10 Uit hoofdstuk III (procedure voor uitbetaling van de subsidie) van de subsidie-overeenkomst blijkt dat de subsidie in twee delen zou worden uitbetaald. In punt 6.1 van de overeenkomst is bepaald dat het eerste deel van de subsidie wordt besteed voor de volgende investeringen (investeringsuitgaven): aanleg en

renovatie van twee vijvers met een oppervlakte van ten hoogste 300 m²; aanleg en verbetering van voor het publiek bestemde recreatieve bosinfrastructuur, kampeerplaatsen en accommodatie – uitkijkposten (3), beeldhouwwerken (10), informatieborden (2), wegwijzers (17), banken (108) en banken met afvalbak (21); opruimen en milieuwerken voor recreatieve doeleinden en voor natuurbehoud (landschapsarchitecturaal kappen en vellen); voorbereiding van het bosbeheerplan en van andere plannen en ontwerpdocumenten die nodig zijn voor de uitvoering van deze activiteit (bosbeheerplan en technische tekeningen). Volgens punt 6.2 van de overeenkomst is het tweede deel van de subsidie bestemd voor de aanleg en verbetering van voor het publiek bestemde recreatieve bosinfrastructuur, kampeerplaatsen en accommodatie (een uitkijkpost, parkeerruimte, recreatieve ontdekkingspaden, trappen, een voetgangersbrug, houten speeltuigen (2), een informatiestand, toiletten (4) en een plaats voor kampvuren). Uit de punten 6.1 en 6.2 blijkt dus dat de subsidie-overeenkomst in wezen voorzag in terugbetaling van kosten voor investeringen in recreatieve infrastructuur.

- 11 Tijdens de uitvoering van het project heeft verzoekster de kosten, inclusief btw, voor de vervaardiging of de verwerving van een aantal investeringsgoederen (parkeerruimte, paden, uitkijkposten, trappen, plaatsen voor kampvuren en [Or. 3] een informatiestand) (hierna: „betrokken investeringsgoederen”) geboekt. Deze investeringsgoederen vormden het „Baltisch mytologisch recreatief ontdekkingspad” waarvan hierboven sprake is (hierna: „ontdekkingspad”) [omissis] en/of waren bedoeld om bezoekers het ontdekkingspad te doen gebruiken. [omissis]
- 12 Sveda UAB heeft de btw over de betrokken investeringsgoederen in haar btw-aangifte voor juni 2012 als aftrekbare btw opgevoerd. Op 27 juli 2012 heeft verzoekster bij de nationale belastinginspectie van de regio Klaipėda (hierna: „Klaipėda RSTI”) een verzoek tot terugbetaling van de betrokken btw ingediend.
- 13 Klaipėda RSTI heeft bij verzoekster een belastingcontrole verricht in verband met de terugbetaling van het btw-overschot (verschil) voor het belastbare tijdvak van 1 juni 2012 tot en met 30 juni 2012. Naar aanleiding van deze controle is op 20 augustus 2012 rapport nr. A12-63 opgesteld en daarin wordt onder meer verklaard dat niet was bewezen dat de door verzoekster betrokken goederen en diensten, die waren bestemd voor de uitvoering van het project en waarvoor om terugbetaling van de voorbelasting is verzocht, zouden worden gebruikt voor belastbare handelingen. Op grond daarvan is Klaipėda RSTI tot de conclusie gekomen dat Sveda UAB ten onrechte de betrokken btw als aftrekbare btw in juni 2012 had aangegeven en dat geen garantie bestond dat Sveda’s verzoek tot terugbetaling van het btw-overschot voor een bedrag van 29 570 LTL kon worden toegewezen.
- 14 Op basis van, onder meer, het rapport van Klaipėda RSTI heeft verweerster, overeenkomstig de nationale wetgeving, op 24 augustus 2012 de bestreden

beslissing genomen en verzoeksters vraag om terugbetaling van de voldane voorbelasting afgewezen.

Wettelijke bepalingen die op de rechtsverhoudingen in casu van toepassing zijn

- 15 Ingevolge artikel 58, lid 1, sub 1, van de Litouwse btw-wet (Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymas; hierna: „btw-wet”) heeft een btw-plichtige recht op aftrek van de voorbelasting over goederenleveringen en/of diensten die hij heeft betrokken of ingevoerd, wanneer deze goederen en/of diensten bestemd zijn voor [omissis] het verrichten van belastbare goederenleveringen en/of diensten.
- 16 De btw-wet beoogde onder meer richtlijn 2006/112/EG van 28 november 2006 van de Raad betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (hierna: „btw-richtlijn”) om te zetten in nationaal recht.
- 17 Volgens artikel 9, lid 1, eerste alinea, van de btw-richtlijn wordt als „belastingplichtige” beschouwd eenieder die, op ongeacht welke plaats, zelfstandig een economische activiteit verricht, ongeacht het oogmerk of het resultaat van die activiteit. Ingevolge de tweede alinea worden als „economische activiteit” beschouwd, alle werkzaamheden van een fabrikant, handelaar of dienstverrichter, met inbegrip van de winning van delfstoffen, de landbouw en de uitoefening van vrije of daarmee gelijkgestelde beroepen. [omissis] Als economische activiteit wordt in het bijzonder beschouwd de exploitatie van een lichamelijke of onlichamelijke zaak om er duurzaam opbrengst uit te verkrijgen.
- 18 Artikel 168, sub a, van de btw-richtlijn luidt: „Voor zover de goederen en diensten worden gebruikt voor de belaste handelingen van een belastingplichtige, is deze gerechtigd in de lidstaat waar hij deze handelingen verricht, van het door hem verschuldigde belastingbedrag [...] af te trekken [...] de btw die in die lidstaat verschuldigd of voldaan is voor de goederenleveringen of de diensten die een andere belastingplichtige voor hem heeft verricht”.

Bepalingen van Unierecht en relevante rechtspraak van het Hof van Justitie van toepassing op de betrokken rechtsverhoudingen

- 19 Uit de bewoordingen van artikel 168 van de btw-richtlijn blijkt duidelijk dat een belanghebbende, om recht op aftrek te krijgen, in de eerste plaats „belastingplichtige” in de zin van deze richtlijn moet zijn en in de tweede plaats de betrokken goederen en diensten voor zijn belaste handelingen moet gebruiken (zie bijvoorbeeld arrest Centralan Property, C-63/04, EU:C:2005:773, punt 52).
- 20 **[Or. 4]** Aangaande de vraag of verzoekster een belastingplichtige is, zij opgemerkt dat overeenkomstig artikel 9, lid 1, van de btw-richtlijn het begrip belastingplichtige dient te worden uitgelegd in samenhang met het begrip economische activiteit (zie arrest Fini H, C-32/03, EU:C:2005:128, punt 19). Volgens vaste rechtspraak van het Hof kunnen economische activiteiten in de zin

van artikel 9, lid 1, van de btw-richtlijn in verscheidene opeenvolgende handelingen bestaan, en moeten voorbereidende handelingen, zoals de verkrijging van bedrijfsmiddelen en dus ook de aankoop van een onroerend goed, reeds tot de economische activiteiten worden gerekend (zie arrest INZO, C-110/94, EU:C:1996:67, punt 15). Derhalve moet eenieder die voorbereidende handelingen verricht, worden beschouwd als een belastingplichtige in de zin van die bepaling en heeft hij recht op aftrek van voorbelasting (arrest Fini H, EU:C:2005:128, punt 22). Voorts moet degene die investeringsuitgaven doet met het door objectieve factoren bevestigde doel, een economische activiteit in de zin van artikel 9, lid 1, van de btw-richtlijn uit te oefenen, als belastingplichtige worden aangemerkt (arrest Gran Via Moinești, C-257/11, EU:C:2012:759, punt 27). Het beginsel van neutraliteit van de btw ten aanzien van de fiscale belasting van de onderneming vereist dat de eerste investeringsuitgaven die worden gedaan ten behoeve en ter verwezenlijking van een onderneming, als economische activiteiten worden aangemerkt, en het zou in strijd zijn met dat beginsel, indien die activiteiten werden geacht eerst een aanvang te nemen op het tijdstip waarop een onroerend goed daadwerkelijk wordt geëxploiteerd, dat wil zeggen wanneer de belastbare inkomsten ontstaan. Iedere andere uitlegging zou de ondernemer bij het verrichten van zijn economische activiteit belasten met de kosten van btw, zonder dat hij die zou kunnen aftrekken, en zou neerkomen op een willekeurig onderscheid tussen investeringsuitgaven vóór en tijdens de daadwerkelijke exploitatie van een onroerend goed. Eenieder die dergelijke investeringshandelingen verricht, die nauw verband houden met en noodzakelijk zijn voor de toekomstige exploitatie van een onroerend goed, is te beschouwen als een belastingplichtige (zie arrest Polski Trcmertyn, C-280/10, EU:C:2012:107, punten 29 en 30 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

- 21 Gelet op bovenstaande regels dient in casu te worden opgemerkt dat, zoals blijkt uit de argumenten die verzoekster heeft ontwikkeld in haar bij de Klaipėda RSTI ingediende [toelichting] en in haar verzoeken die zij bij de voor de beslechting van fiscale geschillen bevoegde instanties – waaronder de administratieve rechtbanken – heeft ingediend, Sveda UAB, die een onderneming met winstoogmerk is, sinds haar oprichting voortdurend verscheidene (voorbereidende) handelingen heeft verricht die noodzakelijk zijn voor de uitoefening van toekomstige (geplande) belastbare activiteiten in verband met het recreatief plattelandstoerisme en haar statutaire activiteiten. Verzoeksters verklaringen in die zin worden bovendien objectief gestaafd door bewijzen die Sveda UAB heeft overgelegd [omissis] en door andere bewijsstukken, die zijn beoordeeld overeenkomstig de procedureregels van artikel 57, lid 6, van de Administracinių bylų teisenos įstatymas (wet betreffende de administratiefrechtelijke rechtspleging). De objectieve bewijzen die in deze zaak zijn overgelegd, bevestigen dus dat verzoekster in de relevante tijdvakken het voornemen had om zelfstandig economische activiteiten in de zin van de btw-richtlijn uit te oefenen.

- 22 Voorts zij met betrekking tot de vervaarding of verwerving van de betrokken investeringsgoederen opgemerkt dat enkel degene die belastingplichtige is en die als zodanig handelt op het tijdstip waarop hij een goed/dienst aanschaft, voor dat goed/die dienst een recht op aftrek heeft en de verschuldigde of voldane btw over dat goed/die dienst mag aftrekken indien hij dat goed/die dienst voor zijn belaste handelingen gebruikt (arrest Waterschap Zeeuws Vlaanderen, C-378/02, EU:C:2005:335, punt 32). Met andere woorden, het recht op aftrek van btw over bepaalde goederen of diensten is gerelateerd aan de omstandigheid dat de belastingplichtige bij de verrichting van de betrokken handeling als zodanig handelt. Zoals het Hof van Justitie heeft verklaard, kan op basis van het door objectieve gegevens ondersteunde voornemen van de belastingplichtige om een goed of een dienst voor bedrijfsdoeleinden te gebruiken worden uitgemaakt of deze belastingplichtige, wanneer hij de handeling in een eerder stadium verricht, als zodanig handelt (zie bijvoorbeeld arrest Breitsohl, C-400/98, EU:C:2000:304, punt 34). De vraag of een belastingplichtige als zodanig handelt, is een feitenkwesie die – zoals reeds is uiteengezet – moet worden beoordeeld met inachtneming van alle omstandigheden van het geval, waaronder de aard van de betrokken goederen en het tijdsverloop tussen het moment waarop zij zijn betrokken, [Or. 5] en dat van hun gebruik voor de economische activiteiten van de belastingplichtige (zie bijvoorbeeld arrest Bakcsi, C-415/98, EU:C:2001:136, punt 29, en 16 februari 2012, C-118/11, Eon Aset Menidjmont, EU:C:2012:97, punt 58)
- 23 In dit verband merkt de kamer op dat, volgens de stand van zaken op de datum van de onderhavige beschikking, de overgelegde bewijsstukken in dit stadium van de procedure sterk erop wijzen dat verzoekster de betrokken investeringsgoederen voor bedrijfsdoeleinden heeft vervaardigd of aangekocht. Gelet op de aard van de betrokken investeringsgoederen (uitrusting voor recreatieve doeleinden) en de aard van de activiteiten, in hun geheel beschouwd, van Sveda UAB, zijnde plattelandstoerisme, organisatie van recreatieve manifestaties, of in wezen recreatieve activiteiten, en andere relevante omstandigheden van het onderhavige geval (zoals het voornemen om belastbare handelingen te verrichten op of in de buurt van de plaats van de betrokken investeringsgoederen enz.), bestaan er, in dit stadium van de procedure, **geen** objectieve gronden voor de conclusie dat Sveda UAB de betrokken investeringsgoederen heeft vervaardigd of aangekocht voor andere dan bedrijfsdoeleinden. Dit is ook het standpunt dat verzoekster zelf heeft ingenomen toen zij de voorbelasting over de betrokken investeringsgoederen als aftrekbare btw heeft aangegeven en terugbetaling ervan heeft gevorderd. In wezen maken de betrokken investeringsgoederen deel uit van verzoeksters bedrijfsactiva.
- 24 Bovendien zij opgemerkt, dat – zoals het Hof van Justitie heeft geoordeeld – de belastingplichtige de btw die hij voor de hem door een andere belastingplichtige geleverde goederen of de te zijnen behoeve door een andere belastingplichtige verrichte diensten heeft voldaan, mag aftrekken voor zover deze goederen en/of diensten voor zijn belaste handelingen worden gebruikt (zie bijvoorbeeld arrest Waterschap Zeeuws Vlaanderen, EU:C:2005:331, punt 31). De bepalingen van

artikel 168 van de btw-richtlijn zijn niet toepasselijk op het gebruik van goederen en diensten die voor de onderneming worden bestemd voor het verrichten van andere handelingen dan belaste handelingen van de belastingplichtige, en de btw die verschuldigd is over de aanschaf van die goederen en diensten voor zover het dergelijke handelingen betreft is niet aftrekbaar (zie bijvoorbeeld arrest VNLTO, C-515/07, EU:C:2009:98, punt 40).

- 25 Zo bestaat het recht op aftrek wanneer de aan btw onderworpen handeling in een eerder stadium rechtstreeks en onmiddellijk verband houdt met een of meer in een later stadium verrichte handelingen waarvoor recht op aftrek bestaat. Is dat niet het geval, dan moet worden nagegaan of de kosten voor het betrekken van de goederen of diensten in een eerder stadium deel uitmaken van de algemene kosten van de economische activiteit van de belastingplichtige in haar geheel. Voor het bestaan van een rechtstreeks en onmiddellijk verband moeten in beide gevallen de kosten van de handelingen in een eerder stadium zijn opgenomen in de prijs van de bijzondere handelingen in een later stadium of in de prijs van de door de belastingplichtige in het kader van zijn economische activiteit geleverde goederen of verrichte diensten (zie bijvoorbeeld arrest AB SKF, C-29/08, EU:C:2009:665, punt 60).

Verband tussen de aanschaffingskost van de betrokken investeringsgoederen en de belastbare economische activiteit

- 26 In de loop van de procedure is komen vast te staan dat verzoekster zich krachtens punt 17.18 van de subsidie-overeenkomst ertoe heeft verbonden om het publiek gratis gebruik te laten maken van de recreatieve infrastructuur die bij de uitvoering van het project zou worden aangelegd, dat is inclusief de betrokken investeringsgoederen waarvoor verzoekster aanspraak maakt op aftrek van de voorbelasting. Met andere woorden, verzoekster verleent de bezoekers van het ontdekkingspad – dat ten dele bestaat uit de betrokken investeringsgoederen en/of dat met gebruik van deze investeringsgoederen voor het publiek zal worden opengesteld – gratis toegang tot deze investeringsgoederen, ongeacht of de bezoekers van Sveda UAB belastbare handelingen afnemen. Bijgevolg zijn er in casu geen redenen waarom moet worden aangenomen dat een rechtstreeks en onmiddellijk verband bestaat tussen de vervaardiging of de verwerving van de betrokken investeringsgoederen en een of meer belastbare handelingen in een later stadium (goederenleveringen of diensten) die worden verricht in het kader van de door Sveda UAB voorgenomen activiteiten.
- 27 Anderzijds bevestigen de in de loop van de procedure overgelegde bewijsstukken dat – zoals hierboven is gezegd – de betrokken investeringsgoederen behoren tot de activa die Sveda UAB voor haar bedrijfsactiviteiten zal bestemmen. Deze goederen worden gratis – dit is voor niet-belastbare activiteiten – ter beschikking van het publiek gesteld voor een bezoek aan het ontdekkingspad. Toch kan het ontdekkingspad – waarvan de investeringsgoederen integrerend deel uitmaken – in wezen ook worden beschouwd als een faciliteit (instrument) [Or. 6] die (dat)

ook bedoeld is om bezoekers aan te trekken die andere goederen en/of diensten willen aanschaffen die Sveda UAB van plan is te verstrekken tegen betaling (souvenirs, eten, het gebruik van amusementsstoellen, baden en andere recreatieve diensten tegen betaling). Opgemerkt zij dat verzoekster van plan is haar belastbare activiteiten uit te oefenen in een landelijk – dus dunbevolkt – gebied. Bijgevolg kan logischerwijze het ontdekkingspad worden beschouwd als een van de instrumenten om bezoekers, onder wie klanten die belastbare handelingen afnemen, aan te trekken om zich te verplaatsen en aan btw onderworpen goederen of diensten van verzoekster af te nemen.

Ten slotte zij erop gewezen dat Sveda UAB een rechtspersoon met winstoogmerk is, die haar exploitatiekosten financiert met verkregen inkomsten. In casu kan op objectieve gronden worden aangenomen dat de toekomstige inkomsten van Sveda UAB grotendeels juist uit belastbare handelingen zullen voortkomen. De aankoopprijs van de betrokken investeringsgoederen en de toekomstige onderhoudskosten voor deze goederen zullen zeer waarschijnlijk (ten dele) worden gefinancierd met de inkomsten uit belastbare handelingen. Logischerwijze luidt de conclusie dus dat deze kosten wellicht deel zullen uitmaken van de kosten van de goederenleveringen en diensten die zullen worden verricht in het kader van verzoeksters (geplande) economische activiteiten.

- 28 De kamer betwijfelt evenwel of deze omstandigheden voldoende grond zijn voor de vaststelling dat de kosten die verzoekster maakt voor de vervaardiging of de verwerving van de betrokken investeringsgoederen, deel uitmaken van de algemene kosten van het geheel van de economische activiteiten die deze btw-plichtige voornemens is uit te oefenen, en dus voor erkenning van het recht van Sveda UAB op (gedeeltelijke) aftrek van de betwiste voorbelasting. Deze twijfel is in wezen ingegeven door het feit dat de betrokken investeringsgoederen rechtstreeks zijn bestemd voor de uitoefening van niet-belastbare activiteiten (gratis bezoek aan een ontdekkingspad door het publiek). Het ontdekkingspad en dus de betrokken investeringsgoederen zijn voor het publiek toegankelijk ongeacht of Sveda UAB belastbare economische activiteiten uitoefent. Wanneer zou worden aanvaard dat een deel van verzoeksters kosten voor de vervaardiging en het daaropvolgende onderhoud van de betrokken investeringskosten deel uitmaakt van de kosten van belastbare goederenleveringen en diensten die verzoekster in de toekomst voornemens is te verrichten, kan dit bovendien onverenigbaar zijn met punt 17.18 van de subsidie-overeenkomst, op grond waarvan verzoekster verplicht is de betrokken investeringsgoederen gratis te laten gebruiken door het publiek. Daarenboven dient te worden opgemerkt dat de subsidie-overeenkomst is afgesloten in het kader van de maatregel „Investeren zonder winstoogmerk in bossen” van het Litouws programma voor plattelandsontwikkeling 2007-13 (hierna: „programma”). Uit de omschrijving van maatregel 5 („Investeren zonder winstoogmerk in bossen”) in bijlage I („Omschrijving van de maatregelen”) bij het programma blijkt dat deze maatregel steunt op artikel 36, sub b-vii, van verordening (EG) nr. 1698/2005 van de Raad van 20 september 2005 inzake steun voor plattelandsontwikkeling uit het

Europees Landbouwfonds voor Plattelandsontwikkeling (ELFPO) (hierna: „verordening nr. 1698/2005”), betreffende steun voor maatregelen om een duurzaam gebruik van bosgrond te bevorderen door steun voor niet-productieve investeringen. Wanneer de situatie in casu aldus wordt uitgelegd dat de betrokken investeringen op zijn minst indirect zullen worden gebruikt voor bedrijfsdoeleinden (met winstoogmerk), rijst twijfel over de verenigbaarheid met deze bepaling van verordening nr. 1698/2005, aangezien deze uitlegging zich leent tot steun aan investeringen waarmee winst wordt beoogd, zij het indirect. Anderzijds blijken deze goederen objectief gezien deel uit te maken van het bedrijfsvermogen en kan worden aangenomen dat zij bestemd zijn om bezoekers aan te trekken naar een plaats waar de belastingplichtige goederenleveringen en/of diensten verricht in het kader van zijn economische activiteiten, hetgeen betekent dat de betrokken investeringsgoederen in bepaalde opzichten verband houden met verzoeksters geplande belastbare activiteiten. Voorts zijn de bepalingen van de subsidie-overeenkomst en van verordening nr. 1698/2005 misschien niet relevant voor de beoordeling van geschillen betreffende de aftrek van voorbelasting of teruggave van btw: wanneer de steun niet is verleend of niet zal worden gebruikt volgens de bepalingen van de subsidie-overeenkomst of van de wetgeving betreffende Europese steun voor plattelandsontwikkeling, waaronder verordening nr. 1698/2005, moet deze omstandigheid misschien uitsluitend worden getoetst aan de desbetreffende bepalingen van de subsidie-overeenkomst of van de wetgeving betreffende Europese steun voor plattelandsontwikkeling (waarbij op basis van deze bepalingen moet worden geoordeeld indien daartoe voldoende grond bestaat), maar niet wanneer wordt onderzocht of teruggave mogelijk is van de voorbelasting over de betrokken investeringsgoederen.

- 29 Bijgevolg acht de kamer het opportuun om deze zaak aan het Hof van Justitie voor te leggen en het Hof van Justitie te verzoeken om een beslissing over de vraag of artikel 168 van de btw-richtlijn **[Or. 7]** aldus kan worden uitgelegd dat een belastingplichtige recht heeft op aftrek van de voorbelasting die hij heeft voldaan over de vervaardiging of de verwerving van investeringsgoederen die bestemd zijn voor gebruik voor bedrijfsdoeleinden, zoals in casu, en die (i) rechtstreeks bedoeld zijn voor gratis gebruik door het publiek, maar (ii) kunnen worden beschouwd als een middel om bezoekers aan te trekken naar een plaats waar de belastingplichtige voornemens is goederenleveringen en/of diensten te verrichten in het kader van zijn economische activiteiten.

Verzoek om een prejudiciële beslissing

- 30 Het administratief hooggerechtshof van Litouwen oordeelt in laatste aanleg in bestuursrechtelijke geschillen [omissis], waardoor het, wanneer een vraag inzake uitlegging van wettelijke regels van de instellingen van de Europese Unie wordt opgeworpen en die vraag moet worden onderzocht om in de zaak te kunnen oordelen, gehouden is het Hof van Justitie om een prejudiciële beslissing te verzoeken [artikel 267, derde alinea, VWEU en artikel 40¹ van de Lietuvos Respublikos teismų įstatymas (Litouws gerechtelijk wetboek)].

- 31 Zoals blijkt uit de hierboven geschetste omstandigheden, rijst in de onderhavige zaak, in wezen, de vraag of de wettelijke bepalingen betreffende het recht op aftrek van de btw van toepassing zijn op de rechtsverhoudingen in deze zaak. Een antwoord op de in het dictum van deze beschikking geformuleerde vraag die wordt verwezen naar het Hof van Justitie, is van essentieel belang voor de beslechting van de onderhavige zaak, omdat aldus kan worden bepaald binnen welke grenzen verzoekster recht op aftrek van de voorbelasting heeft.

Gelet op het voorgaande [omissis] geeft de kamer van de Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas de volgende beschikking:

Het Hof van Justitie wordt verzocht om een prejudiciële uitspraak over de vraag of artikel 168 van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde aldus kan worden uitgelegd dat een belastingplichtige recht heeft op aftrek van de voorbelasting die hij heeft voldaan over de vervaardiging of de verwerving van investeringsgoederen die bestemd zijn voor gebruik voor bedrijfsdoeleinden, zoals in casu, en die (i) rechtstreeks bedoeld zijn voor gratis gebruik door het publiek, maar (ii) kunnen worden beschouwd als een middel om bezoekers aan te trekken naar een plaats waar de belastingplichtige voornemens is goederenleveringen en/of diensten te verrichten in het kader van zijn economische activiteiten.

[omissis]